

Συνάντηση 9^η - 27.06.2015

«Ο Άξονας Ολύμπου - Ταινάρου»

Μιλά ο Δίας.

Τον τελευταίο μήνα έγιναν πολλά. Κατέβηκαν πολλές ενέργειες σε σας, για να τις διανείμετε. Ο παρόν κύκλος, **ο Ελευσίνιος κύκλος, εργάζεται πάνω σε ένα πολύ συγκεκριμένο στόχο: πάνω στην κατανόηση των ενεργειών της Μητέρας και της Κόρης.** Το άνοιγμα που θα γίνει στον επόμενο κύκλο θα είναι ακόμα πιο μεγάλο και οι συμμετέχοντες θα κατανοήσουν βαθύτερα κάποιες όψεις της μεγαλοπρεπούς ψυχής τους. Και έτσι... θα μείνουν, θα φύγουν, θα ακολουθήσουν το δικό τους δρόμο, θα γυρίσουν, θα επιστρέψουν αλλά όλοι και όλες θα έχουν πάρει κάτι. Όλοι θα έχετε πάρει κάτι. Είτε ολοκληρώνοντας το πρώτο, Μικρό Ελευσίνιο κύκλο, είτε λαμβάνοντας και τη μύηση των Μεγάλων Ελευσινίων θα έχετε πάρει κάτι και αυτό το κάτι έχει αρχίσει ήδη να μορφοποιείται μέσα σας. Γιατί δεν είναι η μύηση μοναχά, που όπως θα διαπιστώσετε επιφέρει πολύ βαθιές αλλαγές στη δόνησή σας, αλλά είναι όλη η κατανόηση και η διεύρυνση της συνείδησης που ακολουθεί - αυτή που χρειάζεστε πραγματικά.

Ο λόγος που είμαι εδώ σήμερα και η Μητέρα και η Κόρη αρκούνται να κοιτούν βεβαιωμένες ότι θα γίνει το καλύτερο για αυτές, είναι ότι συνδέθηκα πολύ βαθιά με τη Μαντίνεια -νυν Θεώνη- και με το κύκλο που δημιουργήθηκε στον Όλυμπο εξαιτίας μου και για μένα. Ο κύκλος αυτός θα διαρκέσει όσο και τα Ελευσίνια αλλά πρόκειται για μια ξεχωριστή οντότητα μαθημάτων. Θα γίνονται διαφορετικές συναντήσεις με άλλο θέμα. Θα υπάρξουν μερικές τροποποιήσεις στη σύνθεση των έντεκα, όπως αναμένονταν άλλωστε, και η εργασία θα συνεχίσει με ρυθμό και τάξη, όπως ζήτησα εξ αρχής.

Δεν είμαι εδώ για να «καπελώσω», όπως θα έλεγε κάποιος, τη Μητέρα και τη Κόρη αλλά για να προστατέψω αυτό που έχει ξεκινήσει να γίνεται. Είμαι εδώ ως προστάτης και στήριγμα της αναβίωσης των Ελευσινίων Μυστηρίων στη νέα ενέργεια.

Είναι πολλές φορές που έχουμε την εντύπωση εμείς εδώ, στη δική μας πλευρά, ότι κανένας σας δεν έχει συνειδητοποιήσει αρκετά τη σημασία της Μητέρας και της Κόρης. Εξακολουθεί να σας διαφεύγει. Ακόμα και εκείνοι που ισχυρίζονται ότι τιμούν και λατρεύουν τη Θηλυκή Αρχή, τη Μεγάλη Μητέρα, ακόμα και εκείνοι δεν μπορούν να κατανοήσουν επαρκώς την έννοια της Μητέρας και της Κόρης. Και βέβαια δεν είναι αυτή η κατανόηση κάτι που κερδίζεται μέσα από τη μελέτη κειμένων, αρχαίων ή νέων ή μέσα από συζήτηση αλλά κερδίζεται μέσα από την ευλογία της Μύησης που δίνει η Θεά. Μόνο μέσα από τη δική της ευλογία, μέσα από τη μύηση που θα σας προσφέρει, θα κατανοήσετε το μυστήριο.

Ο ανθρώπινος νους εργάζεται σκληρά για να μπορέσει να ερμηνεύσει τα φαινόμενα αλλά αυτό είναι όλο που μπορεί να κάνει. Η προσπάθεια να ερμηνεύσει τα φαινόμενα. Και όταν συνειδητοποιήσει ότι, δεν καταφέρνει να

ερμηνεύσει τα φαινόμενα γιατί του λείπουν κομμάτια, απαραίτητα κομμάτια του παζλ, τότε εξανίσταται, τότε χάνει τον ειρμό του, χάνει τον αυτοσεβασμό του και χάνει την ελευθερία του. **Ο νους που θυμώνει όταν δεν καταλαβαίνει, δεν είναι ελεύθερος νους αλλά είναι ελεύθερος νους εκείνος που απλά σέβεται την ανάγκη του χρόνου.**

Όπως λέτε, «ανάγκα και Θεοί πείθονται» και **ο χρόνος, όσο και αν τον πολεμάτε, όσο και αν θέλετε να τον νικήσετε, αποτελεί μια αναγκαιότητα, μια αναγκαιότητα της εκδήλωσης ανάλογη αναγκαιότητα με αυτή του χώρου, ανάλογη αναγκαιότητα με αυτή κάθε άλλης διάστασης.** Και οι άνθρωποι τα βάζουν μαζί του, γιατί νιώθουν ότι τους περιορίζει ο Χρόνος/Κρόνος. Νιώθουν ότι τους κατατρώγει, νιώθουν ότι ο χρόνος τρώει τη ζωή τους.

Δεν είναι έτσι. Η ζωή, αν μπορεί να το θέσει κάποιος με αυτό το τρόπο, τρώγεται μόνη της. Αναλίσκεται. Η ζωή στη γη είναι ένα αναλώσιμο αγαθό. Είναι ένα αγαθό το οποίο, καθώς το αναλώνετε, αποκτάτε εμπειρία. Η ζωή στη γη δεν είναι η συμπαντική ζωή. Είναι μια έκφραση της συμπαντικής ζωής αλλά όχι η ίδια. Αυτό, με την έννοια ότι η ζωή στη γη βιώνεται μέσω της μορφής, που είναι έκφραση της συμπαντικής ζωής.

Είναι λοιπόν μια μορφή ζωής προς κατανάλωση. Κάθε προσπάθεια του ανθρώπινου νου να πάει κόντρα σε αυτή τη πραγματικότητα, να πολεμήσει δηλαδή την ανάγκη του χρόνου, την ανάγκη της ολοκλήρωσης αυτής της έκφρασης, μηδενίζει τα κεκτημένα. Άλλη είναι η σοφία του γέροντα που κατανοεί το κύκλο της ζωής, τη γέννηση και το θάνατο και συμφιλιώνεται με αυτό το κύκλο και τελείως διαφορετική η τρέλα του νέου και άπειρου που νομίζει ότι θα ζει αιώνια σε αυτό το κόσμο, το μικρό γήινο κόσμο της μορφής και κρίνει τα πάντα σύμφωνα με αυτή τη μορφή και μόνο.

Πρόκειται για πράγματα που γνωρίζετε ήδη αλλά οφείλουμε να σας τα θυμίζουμε, καθώς δεν είστε μόνοι σε αυτό το κόσμο, καθώς θα πρέπει και εσείς με τη δική σας σειρά να μεταλαμπαδεύσετε κάποιες βασικές γνώσεις, καθώς και σεις επίσης, όντας πολίτες του κόσμου, πρέπει να δίνετε σημασία στα πραγματικά σοβαρά και ουσιώδη θέματα της εξέλιξής σας και όχι στα ασήμαντα και επουσιώδη.

Η μεγάλη προσπάθεια στα Ελευσίνα Μυστήρια, είναι να τακτοποιήσετε τις σκέψεις σας σχετικά με το θάνατο. Ίσως όχι μόνο αυτό αλλά ένα μεγάλο κομμάτι της εργασίας αφορά αυτό το θέμα. Η Μητέρα και η Κόρη εργάζονται διαρκώς μαζί σας και μέσα από εσάς για τη κατανόηση της χρήσης της μορφής γιατί η έννοια του θανάτου αυτή τη μορφή αφορά και η Μητέρα συμβολίζει τη μορφή, είναι η μορφή, αυτή είναι που γεννά τη μορφή και η μορφή σε αυτή καταλήγει όταν διαλυθεί.

Αν οι άνθρωποι δεν κάνουν ειρήνη με την ιδέα του θανάτου, αν δεν συμφιλιωθούν με αυτή την ιδέα της διάλυσης της μορφής, δεν θα καταφέρουν ποτέ, ποτέ να κατανοήσουν τη θηλυκή αρχή. Πως σας φαίνεται αυτή η δήλωση;

Αν θέλετε πραγματικά να κατανοήσετε τη θηλυκή αρχή δεν αρκεί να τιμάτε τη ζωή σε όλες της τις εκφάνσεις αλλά χρειάζεται επίσης να κατανοήσετε και την

ανάγκη της διάλυσης της μορφής. Η Μητέρα γεννά και στην αγκαλιά της επιστρέφουν τα πάντα. Η Μητέρα δίνει και παίρνει τη μορφή. Η Μητέρα, θα μπορούσατε να σκεφτείτε ότι, είναι εκείνη η ουσία, η ύλη, η πλαστελίνη, ο πηλός από τον οποίο φτιάχνετε τα πάντα. Ο πηλός που ζωοποιείται από την έμπνευση του Δημιουργού του και, όταν το έργο ολοκληρωθεί, όταν η δράση του εκπληρωθεί, ο στόχος του εκπληρωθεί, γυρίζει και πάλι στη μεγάλη λεκάνη με το πηλό, την πλαστελίνη, για να μπορέσει ο Δημιουργός του να πλάσει κάτι νέο από αυτό. Και αυτός ο πηλός μέσα του φέρει ήδη τη μνήμη αυτού που υπήρξε. Κάθε ίχνος, κάθε μόριο θυμάται αυτό που ήταν πριν. Θυμάται τις μορφές στις οποίες συμμετείχε. Έχει μνήμη η Μητέρα και, καθώς θυμάται, πλάθεται διαφορετικά κάθε φορά.

Μοιάζει τόσο αυτή η περιγραφή, αυτή η ιστορία, με τη πλαστελίνη που μαλακώνει στα χέρια σας καθώς τη πλάθετε και κάθε φορά σας είναι και πιο εύκολο να τη διαμορφώσετε, καθώς η τριβή την έχει μαλακώσει. Αναδιαμορφώνεται. Νέες μορφές προκύπτουν, για να επιστρέψουν και πάλι στη λεκάνη του πηλού και να συμμετάσχουν σε νέες δημιουργίες.

Κανένα έργο δεν αξίζει να μείνει αιώνια. Κανένα έργο δεν αξίζει να έχει τέτοια κακή μοίρα. **Κανένα έργο δεν πρέπει να τιμωρηθεί με τη παγίωση, την αποκοπή από το σύνολο, το σταμάτημα της διαρκούς ροής. Κανένας δεν αξίζει τέτοια μοίρα.** Πώς όμως θα κατανοήσει ο άνθρωπος τη φύση της Μητέρας, αν δεν κατανοήσει αυτή την αναγκαιότητα της διαρκούς ροής, της επανένωσης, της διάλυσης της μορφής για να επέλθει η επανένωση με το όλον;

Ο Δημιουργός/καλλιτέχνης έχει διαρκώς νέες εμπνεύσεις. Οραματίζεται διαρκώς καινούργια έργα. Δεν σταματά ποτέ. Από κάθε έργο Του εμπνέεται κάτι διαφορετικό και κάθε φορά εμφυσεί σε αυτόν τον πηλό μια νέα ιδέα που είναι το απαύγασμα της προηγούμενης εμπειρίας Του. Και τότε έρχονται οι εργάτες του φωτός στη γη, αυτοί που αρέσκονται να αυτοαποκαλούνται εργάτες του φωτός, για να μεταφέρουν αυτή τη νέα ιδέα, να κάνουν κατανοητή στους ανθρώπους τη νέα ιδέα, που έρχεται να εκφραστεί μέσα από τα νέα δημιουργήματά Του.

Σε ένα τέτοιο ρόλο βρίσκεστε και εσείς. Μορφές, που αντιλαμβάνεστε το σχέδιο, την έμπνευση που σας έχει εμφυσήσει ο Δημιουργός και επιχειρείτε και ποθείτε διακαώς να μοιραστείτε αυτή την αντίληψη με όλους τους άλλους. Να κάνετε και τους άλλους κοινωνούς της νέας έμπνευσης.

Η Μητέρα και η Κόρη κάθονται και παρακολουθούν όσα λέγονται. Την ίδια ώρα, εγώ μπορώ να το δω, σας διαπερνούν. Κινούνται ανάμεσά σας και μέσα από εσάς. Η ενέργειά τους σας διέπει. Αιθέριες περνούν από μέσα, μέσα από το σώμα σας, μέσα από τα οστά σας, τις τρίχες της κεφαλής σας, αγκαλιάζοντας κάθε ίχνος της ύπαρξής σας.

Αν η Μητέρα είναι η Ύλη, τι είναι η Κόρη; Είναι κάθε μορφή; Είναι η ιδέα της μορφής που συλλαμβάνει η Μητέρα! Αυτή η ιδέα της μορφής είναι η ανθρώπινη ψυχή. Γιατί είναι ιδέα η ψυχή... πάνω από όλα, ιδέα. Μια ιδέα συνδεδεμένη με τη μορφή. Υπάρχει, επειδή υπάρχει η μορφή.

Αφήστε τον εαυτό σας ελεύθερο να συλλάβει. Να γονιμοποιηθεί από τα λόγια αυτά και να συλλάβει τη μεγάλη εικόνα.

«Και ο πόνος; Γιατί οι άνθρωποι...» μου λέει ήδη κάποιος, «οι άνθρωποι φοβούνται το θάνατο; Γιατί φοβούνται το πόνο. Οι περισσότεροι δεν θα είχαν πρόβλημα με την ιδέα του θανάτου, αν δεν ήταν συνδεδεμένη με την ιδέα του πόνου.»

Όχι. Λάθος πιστεύετε. Οι άνθρωποι που φοβούνται τον πόνο, φοβούνται τον πόνο. Είναι πρόφαση ο φόβος του πόνου. Το θάνατο φοβούνται. Το μεγάλο δώρο λοιπόν της Μητέρας και της Κόρης είναι αυτή η απελευθέρωση.

Στην εργασία του Ολύμπου έγινε μια ιδιαίτερη σύνδεση ανάμεσα στη κορυφή του Ολύμπου και το ακρωτήριο Ταίναρο. Από αυτή τη σύνδεση θα προκύψουν πολλά. Συνδέθηκε το ανώτερο με το κατώτερο. Συνδέθηκαν οι πύλες της ζωής και του θανάτου, η πύλη της Ολύμπιας Ζωής με τη πύλη του Άδη στο Ταίναρο. Από αυτή τη σύνδεση λοιπόν θα προκύψουν πολλά, πολλές επιγνώσεις που θα αρχίσουν να αναδύονται στο δεύτερο μισό αυτού του χρόνου. Θα περάσετε λοιπόν σιγά σιγά στη βαθύτερη κατανόηση της κίνησης της ενέργειας ανάμεσα σε αυτούς τους δύο πόλους του Ολύμπου και του Ταϊνάρου.

Ο λόγος που κάνω όλη αυτή τη μακρά εισαγωγή είναι για να επαναφέρω όσο το δυνατόν περισσότερο τους βαθύτερους φόβους σας στην επιφάνεια. Έτσι πρέπει να γίνει. Δεν μπορείτε να καθαρίσετε πάρα μόνο τα σκουπίδια που βλέπετε. Δεν μπορείτε να καθαρίσετε κάτι που δεν βλέπετε. Επιτρέψτε λοιπόν σε όλα αυτά τα "σκουπίδια" σε εισαγωγικά να έλθουν στην επιφάνεια και τότε να τα σκουπίσετε να τα απομακρύνετε, να τα διαλύσετε, να τα αφομοιώσετε, να καθαρίσετε το νοητικό σας πεδίο από όλα εκείνα τα μικρά και μεγάλα συμβάντα του παρελθόντος που μπλοκάρουν τη ροή της ενέργειας της Ζωής.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι θα πεθάνετε όλοι. Ένα γεγονός που γνωρίζετε ήδη αλλά δεν αποδέχεστε - δεν αποδέχεστε πλήρως. Χρειάζεται να τονίσω ότι δεν μπορείτε να πάτε ψηλά όσο φοβόσαστε τον Άδη. **Αν θέλετε να φτάσετε στη κορυφή του Ολύμπου είναι απαραίτητο να συμφιλιωθείτε με τον Άδη. Αποτελεί προϋπόθεση, ειδάλλως θα πέσετε.** Και όσο πιο ψηλά ανεβαίνετε τόσο πιο δύσκολο και επώδυνο είναι το πέσιμο. Είναι ευκολότερο να πέσετε από τα δέκα εκατοστά ή τα δέκα μέτρα, αλλά θα ήταν τραγικό να πέσετε από τα 2.900 τόσα μέτρα. Και ο μόνος τρόπος να μην πέσετε είναι να παραμείνετε συνδεδεμένοι με τη γη. Με τα πόδια να πατούν καλά, χωρίς ίχνος έπαρσης. **Την έπαρση να φοβόσαστε.**

Αυτοί που ανεβαίνουν στον Όλυμπο ένα πράγμα έχουν να φοβηθούν. Την έπαρση - αυτοί που ανεβαίνουν με το φυσικό σώμα ή νοερά. **Και ο Άδης, με τη προοπτική του θανάτου, από αυτή την έπαρση σας προφυλάσσει.** Είναι φίλος, σας κρατά γερά προσδεδεμένους στη γη. Σας θυμίζει τη ματαιότητα της μορφής. Δεν μπορεί να είναι κάποιος ματαιόδοξος όταν θυμάται.

Εσείς όλοι ήλθατε εδώ για να καταφέρετε να κερδίσετε τη μάχη απέναντι στο θάνατο, τη μάχη με το θάνατο και να βγείτε νικητές και να περάσετε στα Ηλύσια Πεδία, όπως τα εννοεί ο καθένας σας κάθε φορά και, γιατί όχι, αν γίνεται, να μην περάσετε καθόλου. Αξίζει το κόπο; Προσδεθείτε γερά! Δεθείτε πολύ γερά με τον Άδη. Μην αφήσετε κανέναν να σας αποσπάσει από τον Άδη. Είναι η ρίζα σας. Χωρίς αυτόν, το δένδρο σας δεν θα φτάσει ποτέ στα Ολύμπια ύψη.

Βρισκόμαστε εδώ όχι μόνο εγώ και η Δήμητρα και η Κόρη και ο Πλούτωνας

αλλά επίσης η Αθηνά και οι άλλοι Ολύμπιοι. Και άλλοι ακόμα που δεν γνωρίζετε. Βρισκόμαστε εδώ αμφιθεατρικά γύρω σας και διαβάζουμε την ενέργειά σας. Έχετε δουλέψει με πολλές οντότητες του Φωτός μέχρι σήμερα. Με περιώνυμους Δασκάλους της Σοφίας. Κερδίσατε πολλά, πολλές γνώσεις και εμπειρίες εσωτερικές, είδατε πολλά, είχατε πολλές επιβεβαιώσεις. Τι μάθατε πραγματικά; Όλα όσα μάθατε με τους Δασκάλους της Σοφίας με τους οποίους δουλέψατε, ισχύουν και εδώ. Τίποτα δεν χάθηκε. Τίποτα δεν είναι αταίριαστο. Όμως στη κορυφή, η οπτική είναι διαφορετική.

Σας καλώ λοιπόν σε μια πρακτική εργασία. Την ώρα που στεκόμαστε αμφιθεατρικά γύρω σας σε ένα σχηματισμό παρόμοιο με το Στεφάνι του Ολύμπου σας καλώ να θυμηθείτε τις αρχές, τις βασικές αρχές που διδαχθήκατε κατά τη διάρκεια της εργασίας σας με τους Δασκάλους του Φωτός που ακολουθείτε μέχρι σήμερα. Ο καθένας, η κάθε μια σας, έχετε ένα αγαπημένο Δάσκαλο ή Δασκάλα. Αν προσπαθήσετε να θυμηθείτε τις αρχές που σας έδωσα και συζητήσετε μεταξύ σας θα δείτε ότι είναι όμοιες. Είναι κοινές οι αρχές. Οι πνευματικές αρχές είναι κοινές. Αλλάζει η πρακτική, αλλάζουν τα τυπικά, αλλάζει η γλώσσα, τα λόγια, η ενδυμασία, οι αντιστοιχίες αλλά οι αρχές είναι ίδιες.

Αφού λοιπόν πάρετε λίγα λεπτά για να θυμηθείτε τις βασικές αρχές που αγαπάτε θα επανέλθουμε. Έχετε τρία λεπτά.

[Παύση]

Καθώς λοιπόν έχετε θυμηθεί τις βασικές αρχές που διδαχθήκατε από τους αγαπημένους σας Δασκάλους του Φωτός, ελάτε τώρα να τις αντιστοιχίσετε στους Ολύμπιους. Μπορείτε να βρείτε σαφείς αντιστοιχίες; Πάρτε πέντε λεπτά, επιτρέποντας να γίνουν συνδέσεις. Για κάθε αρχή που προτείνετε, ένας Ολύμπιος θα πλησιάζει, θα στέκεται μπροστά σας ως εκφραστής αυτής της αρχής.

[Παύση]

Έτσι έχετε ήδη τη βασική σύνδεσή σας με τους Ολύμπιους με τους οποίους δονείτε σε παρόμοια συχνότητα. Θα πρέπει να γνωρίζετε ότι οι πνευματικές αρχές παραμένουν αρχές όλων. Στη μεγάλη αλληλοπεριχώρηση του Πνεύματος, τιμούμε τις ίδιες αρχές και είμαστε εκφράσεις των ίδιων αρχών σε διαφορετικά πεδία αλλά λόγω της ιδιαιτερότητας της δόνησης του καθενός και της κάθε μιας σας, βρίσκετε αντιστοιχίες σε διαφορετικούς Ολύμπιους. Κρατήστε... κρατήστε τους Θεούς που ήλθαν κοντά σας. Συνδεθείτε μαζί τους και ζητήστε τους να σας οδηγήσουν στην υλοποίηση αυτών των αρχών. Είναι οι πλέον κατάλληλοι για εσάς.

Υπενθυμίζω ότι, αν μπορείτε τώρα να συνδέσετε αυτές τις υπέροχες πνευματικές αρχές με τις μορφές κάποιων Ολύμπιων, είναι επειδή βρίσκεται κοντά σας η Μητέρα και η Κόρη. Βρίσκεται μαζί σας και σας δίνει τη δυνατότητα της σύνδεσης. Όσο και αν σας φαίνεται περίεργο, καμία σύνδεση δεν είναι πιθανή, δεν είναι δυνατή, χωρίς αυτές, για τον απλό λόγο ότι, όπως είπα νωρίτερα, η Μητέρα είναι η Μορφή -δεν μπορεί να υπάρχει σύνδεση, αν δεν υπάρχουν στοιχεία για να συνδεθούν- και είναι η Κατανόηση επίσης.

Επιτρέψτε στους Ολύμπιους που στάθηκαν μπροστά σας, να σας αναλάβουν. Να σας κρατήσουν το χέρι και να σας οδηγήσουν. Και στον προσωπικό σας βωμό συμπεριλάβετε τους. Συμπεριλάβετε ένα σύμβολό τους.

Ήδη καταλαβαίνετε, ήδη μπορείτε να νιώσετε τη βαθιά αγάπη. Μια αγάπη που δεν νιώθουν εύκολα οι άνθρωποι για τους Ολύμπιους. Νιώθουν έντονο τον οίστρο του αρχαίου Ελληνικού πνεύματος, το θαυμασμό για το αρχαίο Ελληνικό πνεύμα, λίγο φόβο απέναντι στους δυνατούς Θεούς, αλλά... αγάπη; Και όμως τώρα μπορείτε να νιώσετε την αγάπη, την εγγύτητα, τη προστασία. Από αυτό το σημείο και έπειτα, αρχίζετε να παίρνετε τα ηνία της προσωπικότητάς σας. Έτσι είναι. Από αυτό το σημείο, από το σημείο στο οποίο κάνετε τη βασική σύνδεση με τους Ολύμπιους, παίρνετε συνειδητά στα χέρια τα ηνία της προσωπικότητάς σας.

Ας προχωρήσουμε λίγο ακόμα. Πάρτε λίγα λεπτά, τρία τέσσερα, πέντε λεπτά, για να εντοπίσετε και να διατυπώσετε τα σημεία εκείνα, τα χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς σας, που σας προβληματίζουν. Ας μην είναι πολλά. Δύο - τρία είναι αρκετά για την ώρα.

[Παύση]

Έχοντας εντοπίσει τα στοιχεία της προσωπικότητάς σας που σας προβληματίζουν με παρόμοιο τρόπο με αυτόν που ακολουθήσαμε νωρίτερα, καλέστε, ζητήστε να σταθεί μπροστά σας ο Ολύμπιος Θεός που συνδέεται με αυτό το χαρακτηριστικό -ή περισσότεροι αν πρόκειται για περισσότερα χαρακτηριστικά.

[Παύση]

Τους Ολύμπιους που έρχονται μπροστά σας, κρατήστε τους και αυτούς. Κρατήστε το χέρι τους με αγάπη και, σε αυτή τη περίπτωση, επιτρέψτε τους να σας οδηγήσουν. Ήδη η παρουσία τους σας δίνει κάποια κλειδιά για το πρόβλημα που αντιμετωπίζετε. Σας δείχνει ήδη κάποια βασικά σημεία. Στον προσωπικό σας βωμό συμπεριλάβετε κάποια σύμβολα και αυτών των Ολύμπιων.

Είναι λοιπόν εκείνοι που θα σας βοηθήσουν να ισορροπήσετε. Είναι αυτοί που θα σας ευλογήσουν με τη παρουσία και τη καθοδήγησή τους. Δεν προσωποποιείται απλά τα σημεία προβληματισμού, με αυτή την εργασία δεν είναι ότι απλά προσωποποιείτε το πρόβλημα για να μπορέσετε να το διαχειριστείτε και να το διευθετήσετε, αλλά έρχεστε πραγματικά, αληθινά σε επικοινωνία με μια νοήμονα οντότητα, που φέρει αντίστοιχη δόνηση. Αυτή η οντότητα είναι και δικό σας κομμάτι στο πλαίσιο της μεγάλης αλληλοπεριχώρησης. Αλλά το γεγονός ότι η σύνδεσή σας με αυτή εκφράζεται προβληματικά, δεν σημαίνει ότι υπάρχει κάποια τριβή ανάμεσά σας. Δεν σημαίνει ότι η Θεότητα αυτή σας αντιπαθεί. Σημαίνει απλά ότι δεν έχετε εμπιστευτεί αρκετά την ενέργειά της. Δεν έχετε, αν θέλετε, εντρυφήσει αρκετά στην ενέργειά της, ώστε να την εκφράσετε ισορροπημένα.

Εγώ είμαι ο Δίας και μιλώ εξ ονόματος όλων.

Εγώ είμαι ο Ων, ο Ην και ο Ερχόμενος.

Γνωρίζω όσους είναι δικοί μου και αυτοί με γνωρίζουν και με αποδέχονται.

Και έτσι είναι.

[Ακολουθήσε συζήτηση]

Συνέχεια επικοινωνίας:

Άννα: Για να δούμε πώς θα συνεχίσουμε...

Με οδηγεί από το Στεφάνι, όπου καθόμουν τόση ώρα κοντά του, να κατέβω στο Ταίναρο. Στο ακρωτήριο Ταίναρο είναι ένα σημείο που λένε "πύλη του Άδη". Υπήρχε ένα Πλουτώνιο εκεί. Με οδηγεί λοιπόν να κατέβω εκεί. Ένα μεγάλο ενεργειακό άλμα...για να δούμε.

Μου λέει λοιπόν, καθώς στέκομαι -δεν ξέρω πώς είναι ακριβώς αυτό το μέρος - φαντάζομαι βράχια, τα βράχια της Μάνης και της Νοτίου Πελοποννήσου, και θάλασσα- μου λέει,

«Σε αυτό το σημείο γεννήθηκαν όλοι και ο Δίας και όλοι γεννήθηκαν εδώ και σιγά σιγά ανέβηκαν στον Όλυμπο.»

Λέω δεν καταλαβαίνω, μου λέει «Περίμενε και θα καταλάβεις».

.....

Δοκιμάστε να σταθείτε νοερά στο ακρωτήριο Ταίναρο. Δείτε τον εαυτό σας να κάθεται στα βράχια, ατενίζοντας τη γαλάζια θάλασσα μέχρι τον ορίζοντα.

Γεωλογικές ανακατατάξεις. Η γη ανεβαίνει, τα νερά αποσύρονται, άλλα σημεία βυθίζονται. Αυτός ο τόπος έχει μείνει εκεί να θυμίζει μια γέννα: τη γέννα της Αφροδίτης, τη γέννηση του γήινου εαυτού.

Σε αντίθεση με τον Όλυμπο και τις κορυφές του, που στην αλληγορία τους, στο συμβολισμό τους, δείχνουν προς τη πνευματική ανάταση και την ένωση με τον ουρανό, στο ακρωτήρι αυτό υποδηλώνεται, η γέννηση του γήινου εαυτού και ο θάνατος του γήινου εαυτού. Σε ένα σημείο και τα δύο, γιατί μια είναι η πύλη, άσχετα αν, από τη στιγμή που μπαίνετε μέχρι τη στιγμή που βγαίνετε και πάλι σε αυτή, νομίζετε ότι έχει περάσει μια ολόκληρη ζωή. Στη πραγματικότητα είναι μια πύλη και τη διαβαίνετε μια προς τη μια πλευρά και μια προς την άλλη.

Δείτε τον εαυτό σας, το γήινο εαυτό σας, να στέκεται εκεί, σε αυτήν την πύλη. **Το πέρασμα μέσα και έξω από αυτή, δείχνει απλά την απόφασή σας να λάβετε ένα γήινο έργο ή αντίθετα να το αφήσετε. Να αναλάβετε ένα γήινο φορτίο ή να το αφήσετε.** Ο πραγματικός χρόνος που μεσολαβεί από την είσοδο μέχρι την έξοδο της ίδιας πύλης, από το ένα πέρασμα στο άλλο, είναι μια στιγμή. Όσο ένα ανοιγόκλεισμα του ματιού. Αλλά εσείς βάζοντας σε γραμμική σειρά -γραμμική χρονική σειρά- τις επιγνώσεις, βλέπετε το χρόνο να διαρκεί για πολύ-πολύ καιρό. Βλέπετε αυτή τη στιγμή να έχει διάρκεια δεκαετιών.

Πρόκειται λοιπόν για τα δύο σημεία του άξονα με τα οποία εργάστηκε η ομάδα του Ολύμπου. Τον τόπο πίσω από τον Μύτικα σαν βόρειο άξονα και το ακρωτήριο Ταίναρο σαν νότιο πόλο του άξονα.

Τώρα στέκεστε στο Ταίναρο. Θα ζητήσω να μπειτε στο ηλεκτρομαγνητικό πεδίο που έχει ήδη δομηθεί. **Οραματιστείτε τους δύο πόλους του άξονα Όλυμπος-Ταίναρο, σαν σημεία εισόδου και εξόδου ενέργειας που σχηματίζουν ένα ηλεκτρομαγνητικό πεδίο γύρω τους σαν αυτό της γης. Ένα τοροειδές.** Εσείς βρίσκεστε τώρα στο Ταίναρο.

Δεν σας είναι ξεκάθαρο ακόμα, πώς γίνεται, η είσοδος και η έξοδος να γίνονται

στη κάτω πύλη, στον κάτω πόλο και πουθενά να μην αναφέρεται ο άνω πόλος αλλά **ο πόλος του Ολύμπου είναι η επίγνωση, είναι η σοφία και η έμπνευση. Ο κάτω πόλος συνδέεται με τη γείωση αυτών. Και αυτή είναι μια απεικόνιση ένα διάγραμμα ροής της ζωτικής σας ενέργειας.** Μόλις προηγουμένως αναρωτηθήκατε τι είναι το πνεύμα και η ύλη. Τι θα πει έμπνευση, τι θα πει ιδέα, τι είναι η ψυχή. Τελικά είναι τα πάντα ύλη; Τι διαβαθμίσεις υπάρχουν; Αυτά είναι ερωτήματα που απαντήσατε πολλές φορές στο εαυτό σας κατά τη διάρκεια των γήινων ζωών σας. Και κάθε φορά που έρχεστε, θέλετε να τα απαντάτε εκ νέου, γιατί αντιλαμβάνεστε το κόσμο διαφορετικά.

Η αλήθεια είναι, ότι δεν υπάρχει απάντηση. Υπάρχετε εσείς. Πως σας φαίνεται αυτό;. Υπάρχετε εσείς και διαμορφώνετε τις απαντήσεις. Το ερώτημα είστε εσείς και η απάντηση διαμορφώνεται, σύμφωνα με το ερώτημα που θέτει η ύπαρξή σας. Θα μπορούσατε να φανταστείτε ότι κάθε φορά που γεννιέται ένας άνθρωπος στο κόσμο, ένας γήινος εαυτός, πρόκειται για ένα ερώτημα. **Κάθε γήινος εαυτός είναι ένα ερώτημα και το σύμπαν που δημιουργείται γύρω σας, είναι η απάντηση.** Όπως θα λέγαμε "είναι το καθρέφτισμα", λέμε "είναι η απάντηση".

Κάθε φορά που γεννιέστε στη γη, γεννιέται ένα ερώτημα: «Πώς είναι το σύμπαν; Πως θα είναι το σύμπαν αν εγώ είμαι αυτό; Αν εγώ είμαι έτσι; Αν εγώ είμαι αυτό που είμαι τώρα, πώς θα είναι το σύμπαν γύρω μου;» Ανάλογα έρχεται η απάντηση. Και ο γήινος νους, σας ακολουθεί διαρκώς σαν ένας σχολιαστής της απάντησης. Την αρνείται, τη δέχεται, του αρέσει, δεν του αρέσει, τον εκνευρίζει ή τον αφήνει αδιάφορο.

Ο γήινος νους είναι ο σχολιαστής της απάντησης στο ερώτημα που είστε. Όταν ξεφεύγει από τη στάση, τη θέση του παρατηρητή, γίνεται σχολιαστής. Όταν καταφέρει να κρατήσει τη θέση του παρατηρητή χωρίς να σχολιάζει, τότε έρχεται η φώτιση. Πράγματι. Γιατί τότε απαλείφεται το φίλτρο του σχολιασμού και αυτό που είστε βλέπει το καθρέφτισμά του καθαρά και αντιλαμβάνεται. Είναι σαν να φεύγει ένα σύννεφο ομίχλης ανάμεσα σε σας και το σύμπαν. ανάμεσα στο ερώτημα και την απάντηση. Και ξαφνικά, μπορείτε να συνειδητοποιήσετε τι σας λέει η απάντηση! Μπορείτε να ακούσετε καθαρά. Να δείτε με διαύγεια. Να κατανοήσετε.

Εσείς είστε λοιπόν το ερώτημα. Κάθε φορά που βγαίνετε από τη πύλη της γέννησης έχετε διατυπώσει το ερώτημα. Το DNA σας είναι ένα διατυπωμένο ερώτημα. Πως σας φαίνεται αυτό;. Ένα διατυπωμένο ερώτημα, σε μια εκπληκτική κωδικοποίηση. Και μάλιστα ένα ερώτημα που έχει τη δυνατότητα να επαναδιατυπώνεται, να τροποποιείται και το σύμπαν απαντά κάθε φορά, σε κάθε νέα διατύπωση του ερωτήματος. Μια διαλεκτική κοσμική. Η κοσμική διαλεκτική. Η κοσμική συζήτηση.

Όλα αυτά στο μικρό Ταίναρο. Έναν τόπο που θα επισκεφτείτε με το φυσικό σώμα κάποια στιγμή στο μέλλον φυσικά. Το σημείο διατύπωσης του ερωτήματος...

Και ο Όλυμπος εκεί ψηλά, η πύλη πίσω από το Μύτικα, τι ρόλο παίζει; Η σύλληψη, η σύλληψη του ερωτήματος, η σύλληψη της ιδέας και του ερωτήματος που διατυπώνεται την ώρα που γεννιέστε στη γη. Και όλα αυτά σε ένα ηλεκτρομαγνητικό πεδίο, όλα αυτά δημιουργούν ένα ηλεκτρομαγνητικό

πεδίο που, για κάποιο “ανεξήγητο” σε εισαγωγικά λόγο, διατρέχει τον κορμό της Ελλάδας, τον κύριο κορμό, αποτελώντας το σύνολο της ύπαρξής σας, τόσο στο φυσικό όσο και στο Πνευματικό πεδίο. Από τη σύλληψη της ιδέας, του ερωτήματος, μέχρι τη διατύπωση του ερωτήματος και την αφομοίωση, στη συνέχεια, της πληροφορίας για τη δημιουργία της επίγνωσης εκεί ψηλά, ρέει διαρκώς η ενέργεια.

Προσπαθήστε λοιπόν πάνω σε αυτά τα σημεία να βρείτε ποια σημαντικά ενεργειακά κέντρα υπάρχουν. Ουκ ολίγα. Είναι γεμάτη από ενεργειακά κέντρα η Ελλάδα. Τώρα μιλάμε για μια συγκεκριμένη διάταξη. Αξίζει το κόπο να ψάξετε την Ιερή γεωμετρία που διαμορφώνεται γύρω από αυτά τα σημεία.

Και εσείς είπαμε ότι στέκεστε τώρα στο Ταίναρο. Έχετε διατυπώσει το ερώτημα, ακούτε την απάντηση και επαναδιατυπώνετε. **Η εργασία του Ολύμπου οδήγησε σε μια επαναδιατύπωση του ερωτήματος που είστε.** Και ανάλογα χρειάζεται να επιτρέψετε στον νου να μείνει παρατηρητής, για να συλλάβει τη νέα απάντηση.

Πόσες φορές σε μια ζωή μπορεί κάποιος να επαναδιατυπώσει το ερώτημα; Αμέτρητες φορές. Ο χρόνος δεν είναι περιοριστικός. Ο χρόνος της ζωής σας αναφέρεται σε αυτήν τη διάρκεια του γραμμικού χρόνου εμπειρίας. Τη γραμμική παρουσίαση της εμπειρίας. **Η κοσμική διαλεκτική όμως, συμβαίνει κάθε στιγμή στο απόλυτο.** Αυτό σημαίνει ότι **ο άνθρωπος που έχει βρει το μηχανισμό, που έχει συλλάβει το μηχανισμό, ώστε να μπορεί να επαναδιατυπώνει συχνά το ερώτημα που είναι, μπορεί να κάνει άλματα μέσα σε μια φαινομενικά σύντομη διάρκεια ζωής. Μπορεί να αλλάξει την ανταπόκριση του περιβάλλοντος, μπορεί να αλλάξει την απάντηση, αλλάζοντας τη διατύπωσή του.**

Μαθαίνετε λοιπόν μέσα από αυτόν το μηχανισμό, την αλλαγή της διατύπωσης. Όπως έγινε σαφές κατά τη διάρκεια της εργασίας του θερινού ηλιοστασίου στη κορυφή του Ολύμπου, υπήρξε μια σημαντική τροποποίηση της ενέργειας του DNA σας. Υπήρξε μια επαναδιατύπωση. Για να δείτε τα αποτελέσματα, για να μπορέσετε να αντιληφθείτε την απάντηση, πρέπει να μείνετε συντονισμένοι με το αρχέτυπο του Άδη στο Ταίναρο. **Ο Άδης είναι αυτός που θα σας βοηθήσει να κατανοήσετε μέσω της εισόδου και εξόδου, την καινούργια απάντηση.** Για αυτό ειπώθηκε άλλωστε πολύ πριν από το ταξίδι, ότι πρόκειται για ένα θάνατο. Δεν χρειάζεται να αποσυρθείτε από τη ζωή για να ακούσετε τη καινούργια απάντηση αλλά **συμβολικά το έχετε ήδη κάνει.** Και ιδιαίτερα ο τρέχον κύκλος των Ελευσινίων ετοιμάζεται να μπει οριστικά σε αυτή την εμπειρία με τα νέα, με τα Μεγάλα Ελευσίνα Μυστήρια.

Αυτό είναι το μεγαλείο των Ελευσινίων Μυστηρίων, ότι μέσα από την είσοδο και τη κάθοδο στον Άδη, επαναδιατυπώνεται το ερώτημα που είστε. Μια φορά γίνεται η μύηση αλλά οι τεχνικές μπορούν να χρησιμοποιούνται για πάντα.

Στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου να συνδεθώ με ένα άλλο σημείο. Με την **πύλη της Φολέγανδρου** η οποία έρχεται να ενδυναμώσει το σήμα της καθόδου της ενέργειας. Τι είναι πάλι η πύλη της Φολέγανδρου; Εντάξει, είναι μια πύλη. Τι ρόλο παίζει; **Είναι ένας μετασχηματιστής ενέργειας, που δυναμώνει το σήμα για όσους κινούνται στο πόλο του Ταινάρου.** Δηλαδή

επαναδιατυπώνει το ερώτημα με μεγαλύτερη σαφήνεια. Βοηθά στην επαναδιατύπωση με μεγαλύτερη σαφήνεια. Βοηθά να αντιληφθείτε καλύτερα την απάντηση. Είναι ένας ενισχυτής. Ο ρόλος αυτής της πύλης είναι του ενισχυτή του σήματος.

Φαίνεται να μην πηγαίνει πουθενά αυτή η πύλη του Άδη στο Ταίναρο. Αν μπαίνετε και βγαίνετε ταυτόχρονα, δεν είναι κανένα μεγάλο ταξίδι. Πραγματικά, όλος σας ο βίος κινείται γύρω από αυτόν τον πόλο, με βάσει τις δυναμικές γραμμές του τοροειδούς, του ηλεκτρομαγνητικού πεδίου που σχηματίζεται ανάμεσα στη πύλη της κορυφής του Ολύμπου, πίσω από το Μύτικα και το Ταίναρο.

Σύντομα έρχεται η ερώτηση: «Αυτό ισχύει για εμάς τους Έλληνες ή και για όλους τους υπόλοιπους λαούς;»

Ναι... Ναι. Αυτό σημαίνει ότι **η απάντηση έρχεται βάσει του ερωτήματος που είστε.**

Μην αφήσετε λοιπόν το νου να σας παρασύρει σε παιχνίδια, όχι τώρα, όχι εδώ. Χρειάζεται να δείτε, να αναλογιστείτε, να διαλογιστείτε σε αυτά που δίνονται με τη μέγιστη δυνατή σοβαρότητα και ιεροπρέπεια. Να σταθείτε με απόλυτο σεβασμό. **Να σιγήσει ο νους και με πλήρη αίσθηση της ιερότητας του οράματος που σας παρουσιάζω, να επιτρέψετε στον παρατηρητή να δει.** Να δει την απάντηση.

Κάθε φορά που θέλετε να επαναδιατυπώσετε το ερώτημα, ιδού ο Όλυμπος. Εκεί θα στέκεστε και θα οράτε τα όρη, τα υψηλά όρη της ιδέας, της έμπνευσης, της αλήθειας. Εκεί είναι η αληθινή ζωή. Το αληθινό όραμα. **Βάσει αυτού του οράματος, στο Ταίναρο θα γίνονται οι ερωταπαντήσεις. Θα είστε και ανάλογα θα λαμβάνετε την απάντηση.**

Όταν λοιπόν καταφέρετε να τοποθετηθείτε ορθά σε αυτό το δίπολο, το δίπολο της δικής σας ύπαρξης, **θα έχετε στα χέρια σας ένα μαγικό ραβδί. Το μαγικό ραβδί του θελήματος, του Θείου θελήματος. Ένα μαγικό ραβδί, με το οποίο άμεσα θα μπορείτε να αλλάζετε την απάντηση, καθώς άμεσα και με πολύ μεγαλοπρέπεια και ιεροπρέπεια, θα αλλάζετε τη διατύπωση του ερωτήματος.**

Σας έχω ωθήσει, σας έχω εισάγει σε μια διαφορετική φιλοσοφία ύπαρξης. Μια διαφορετική κοσμοθεωρία που... αν και έχει κοινά με προηγούμενες γνώσεις σας, με προηγούμενα συστήματα, ωστόσο είναι διαφορετική. **Αξιοποιείτε αυτή τη τεχνική χωρίς να κάνετε πίσω. Εργαστείτε, εργαστείτε αδιάκοπα. Διατυπώστε και επαναδιατυπώστε αυτό που είστε χωρίς ενδοιασμούς.**

Καταλαβαίνετε πόσο σημαντικό είναι να μπορείτε ελεύθερα να διατυπώσετε το ερώτημά σας, να διατυπώσετε την ύπαρξή σας; Να εκφράσετε δηλαδή αυτό που είστε; Καταλαβαίνετε πόσο σημαντικό είναι στην εξέλιξη, τόσο τη δική σας, όσο και του υπόλοιπου σύμπαντος; **Μιλάμε για επαναδιατύπωση και αυτή είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ελευθερία της έκφρασης.** Δείτε πόσο κοντά σε αυτά είναι οι προηγούμενες γνώσεις σας. Αλλά τώρα οι ερμηνείες δίνονται από τον Όλυμπο.

Και έτσι είναι.

Ερωταπαντήσεις:

Ερώτηση: Έχει κάποια σχέση το σπήλαιο του Διρού με το σπήλαιο της Δημιουργίας που αναφέρει ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας; (Μας είχε ειπωθεί ότι βρίσκεται στην περιοχή του Κουμράν.)

Απάντηση (Άννα): Λέει (ο Δίας) ότι είναι μία συμβολική παρουσίαση της σχέσης του Πνεύματος με την Ύλη και των εγγραφών της μνήμης της Ύλης, ανάλογα με αυτό που μας είπε νωρίτερα για τη μνήμη που κρατάει η Ύλη. Είναι μια συμβολική παρουσίαση της σύνδεσης του Πνεύματος με την Ύλη και της ιδιότητας της Ύλης να κρατά τη μνήμη, όπως αναφέρθηκε στο παράδειγμα που έδωσε προηγουμένως, με τον πηλό.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)